

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2T/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221010121
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Tomašková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8221010121.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Zdenkou Tomaškovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému V. V., K.. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 30.12.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. f/ Trestného poriadku sa :

Obžalovaný:

V. V. R. J. R. Q. W. S. Ý., K.. XX.XX.XXXX B. J., I. O. O.

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v dobe od 01.01.2020 do 31.12.2021 ako otec maloletého V. V., K.. XX.XX.XXXX, zvereného do osobnej starostlivosti matke W. V., K.. XX.XX.XXXX, I. O. E. XX, O. si v Bardejove a inde pravidelne neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi, a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4P/117/2015 zo dňa 28.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoP/7/2016 zo dňa 28.11.2016 a následne aj rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4P/258/2016 zo dňa 28.11.2016 bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého Petra sumou 80,- € mesačne a prejudiciálne na základe rozhodnutia Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/33/2021 zo dňa 30.12.2021 bol povinný prispievať na výživu maloletého Petra sumou 40,- € mesačne za obdobie od 01.01.2020 do 31.12.2020, vždy do 28 dňa príslušného mesiaca k rukám matky dieťaťa, čím mu za vyššie uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 240,- €

pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bardejov podal na obvineného V. V. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v dobe od 28.10.2019 až doposiaľ ako otec maloletého V. V.Z., K.. XX.XX.XXXX, zvereného do osobnej starostlivosti matke W. V., K.. XX.XX.XXXX, I. O. E. XX, O. na základe rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 4P/117/2015-51 zo dňa 28.12.2015, si voči nemu v Bardejove a inde z nedbanlivosti neplní

pravidelne vyživovaciú povinnosť v stanovenej výške, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 4P/117/2015-51 zo dňa 28.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 6CoP 7/2016 zo dňa 19.04.2016, právoplatný a vykonateľný dňa 16.05.2016, následne došlo k zmene vyššie uvedených rozsudkov Okresným súdom Bardejov č.k. 4P/258/2016-42 zo dňa 28.11.2016, právoplatný dňa 29.12.2016, na základe návrhu otca maloletého, čím Okresný súd Bardejov pozmenil výrok tak, že otec je povinný prispievať na výchovu a výživu maloletého Petra mesačne sumou vo výške 80,- €, vždy do 28. dňa v kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky maloletého W. V., K.. XX.XX.XXXX, pričom uvedenú povinnosť si páchatel' na syna riadne neplní od 28.10.2019 až doposiaľ ku dňu 31.03.2021, čím mu takto za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom sumu 650,- €,

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného V. V., výsluchom svedkyne W. V., ako aj prečítaním listinných dôkazov spisu a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný V. V. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods.1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný a ďalej využil svoje zákonné právo a odmietol k veci vypovedať.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, kde obžalovaný uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov bol okrem iného ich syn Peter zverený do osobnej starostlivosti matky a on bol zaviazaný platiť na neho výživné vo výške 80,- € vždy do 15-tého dňa mesiaca. Neskôr podal návrh na zníženie výživného, o čom rozhodoval Okresný súd Bardejov, rozsudok ešte nie je právoplatný.

Obžalovaný uviedol, že si uvedomuje, že má dlh na výživnom, ktorý dlh sa bude snažiť zaplatiť, ale jeho finančné prostriedky za rok 2020 mu nedovoľovali uhradiť výživné v plnej výške, bol nútený sa odsťahovať k rodičom. Poberal príspevok v hmotnej núdzi, z ktorej sumy dával polovicu svojmu otcovi ako nájomné a z druhej polovice platil výživné. Keďže jeho matka bola chorá, pomáhal svojej sestre so starostlivosťou o ňu a tak nemal ani žiadne brigády a celú situáciu sťažovala pandémia. Uviedol, že synovi nekupoval žiadne darčeky, stravu a ani ošatenie, ale dával mu nejaké peniaze, za rok 2020 to bolo spolu asi 120,- €.

Obžalovaný uviedol, že je nezamestnaný, je poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Mesačne platí nájom vo výške 250,- € mesačne, čo uhrádza z peňazí, ktoré mu boli vyplatené zo strany bývalej manželky za vysporiadanie BSM, nevlastní žiaden hnutelný a ani nehnuteľný majetok, alkohol nepožíva, nefajčí, za mobilný telefón si platí 2,- € mesačne.

Svedkyňa W. V. uviedla, že obžalovaný je jej bývalým manželom a rozsudkom súdu bol zaviazaný prispievať na výživu ich syna sumou 80,- € mesačne a pokiaľ ide o platenie výživného, za rok 2019 zaplatil v mesiaci október sumu 30,- €, v mesiaci november sumu 80,- € a v mesiaci december výživné nezaplatil. V roku 2020 platil mesačne sumu 30,- €, za rok 2021 v mesiaci január zaplatil sumu 100,- €, v mesiaci február a marec zaplatil po 110,- €, v mesiacoch apríl až august zaplatil po 130,- €, v mesiaci september sumu 100,- €, v mesiaci október sumu 110,- €. Uviedla, že o výživnom bolo rozhodnuté ešte v mesiaci december 2015, v tom čase bol obžalovaný nezamestnaný a na pojednávaní vyhlásil, že sa ani nezamestná, aby sa mu výživné nezvýšilo, ale to sa do zápisnice z pojednávania nedostalo.

Svedkyňa uviedla, že pracuje ako recepčná vo fitnescentre, momentálne sú fitnescentrá zatvorené a podobne to bolo aj minulého roku a teda ona poberá iba minimálnu mzdu, ktorá sa pohybuje okolo 513,- €. Spoločne so synom žijú v 2a pol izbovom byte, za ktorý mesačne uhrádza nájom vo výške 220,- € a za internet a TV platí mesačne 41,- €, platí si telefón 42,- € mesačne, poisťné v sume 6,- € mesačne.

Svedkyňa tiež uviedla, že syn je žiakom 8.ročníka Základnej školy v Bardejove, stravuje sa v školskej jedálni, stravné je asi 26,- €, navštevuje futbalový krúžok, za ktorý platí 20,- €, platí mu telefón v sume 32,- €, poisťné vo výške 10,- €. Syn má zdravotné problémy, užíva lieky, za ktoré platí asi 2,- € mesačne, ostatné výdavky sú bežné, týkajú sa stravy, ošatenia, hygieny.

Ďalej uviedla, že obžalovaný sa so synom stretáva v zmysle rozsudku, ale ona sa nevie vyjadriť, aké vzťahy sú medzi nimi, pretože syn niekedy má záujem o stretnutie s otcom, inokedy nie.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4P/117/2015 zo dňa 28.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Cop/7/2016 zo dňa 19.04.2016 bolo okrem iného rozhodnuté o zverení maloletého V. V. do osobnej starostlivosti matky a otec dieťaťa bol zaviazaný prispievať na výchovu a výživu maloletého sumou 80,- € mesačne, vždy do 15.dňa (neskôr do 28.dňa) v kalendárnom mesiaci k rukám matky dieťaťa.

Podľa rodného listu maloletého V. V., K.. XX.XX.XXXX, otcom dieťaťa je V. V., K.. XX.XX.XXXX.

Podľa potvrdenia o návšteve školy, maloletý V. V. je v šk. roku 2020/2021 žiakom 7.B triedy Základnej školy Bartolomeja Krpelca v Bardejove.

Podľa oznámenia ÚPSVaR Bardejov, W. V. je poberateľkou prídavku na dieťa V. V. a obžalovaný V. V. je poberateľom dávky v hmotnej núdzi od mesiaca apríl 2018 doposiaľ s tým, že podľa potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi v roku 2019 bola obžalovanému vyplatená celková suma vo výške 755,20 €, v roku 2020 v celkovej výške 907,50 € a v roku 2021 vo výške 813,60 €. Obžalovaný je v evidencii uchádzačov o zamestnanie v dobe od 15.10.2019 doposiaľ, je mu ponúkaná práca podľa aktuálneho prehľadu voľných pracovných miest.

Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Bardejov, obžalovaný V. V. ku dňu podania správy (04.03.2021) nie je registrovaným poistencom na sociálne poistenie v registri poistencov Sociálnej poisťovne, posledná registrácia bola ukončená 30.01.2019. V období od 15.10.2019 ku dňu podania správy, nepoberal nemocenské, úrazové, dôchodkové a ani dávky v nezamestnanosti. Z listinných dôkazov spisu predložených obžalovaný a matkou dieťaťa mal súd za preukázané jednotlivé platby výživného, posledné doklady o úhrade výživného boli predložené zo strany obžalovaného, a to doklad o zaplatení výživného vo výške 110,- € zo dňa 26.11.2021, o zaplatení výživného vo výške 100,- € dňa 17.12.2021 a doklad o zaplatení výživného vo výške 100,32 € zo dňa 23.12.2021.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané tieto skutočnosti.

Obžalovanému V. V. kladie obžaloba za vinu neplnenie si vyživovacej povinnosti za obdobie od 28.10.2019 až doposiaľ.

Aj keď obžalovaný V. V. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a ďalej k veci odmietol vypovedať, z jeho výpovede z prípravného konania mal súd za preukázané, že obžalovaný si riadne a včas neplní vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi Petrovi, a to aj napriek tomu, že bol rozsudkom súdu zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 80,- € mesačne. Na svoju obhajobu obžalovaný uvádza, že bol nútený sa presťahovať k svojim rodičom a pomáhať svojej sestre so zabezpečením starostlivosti o ich chorú mamu, nemohol si ani nájsť brigádu, poberal iba dávky v hmotnej núdzi a z tejto sumy dával polovicu svojmu otcovi ako nájomné a druhou polovicou platil výživné, k nepriaznivej situácii prispeli aj covidové opatrenia. Prehlásil, že výživné je ochotný zaplatiť.

Vina obžalovaného vo vzťahu k neplneniu si vyživovacej povinnosti je preukázaná najmä výpoveďou svedkyne W. V., ktorá uviedla, že obžalovaný si svoju povinnosť neplní riadne a včas a aj keď mu zdravotný stav umožňuje riadne sa zamestnať, dlhodobo je nezamestnaný, a to bol už aj v čase rozhodovanie o rozvoze manželstva.

Skutočnosť, že obžalovaný je otcom dieťaťa a má povinnosť prispievať na jeho výživu je preukázaná aj rodným listom dieťaťa a to, že ide o maloleté, školopovinné dieťa je preukázané potvrdením o návšteve školy.

Platenie výživného je preukázané listinnými dôkazmi predloženými tak matkou dieťaťa, ako aj samotným obžalovaným.

Obžalovanému sa teda kladie za vinu neplnenie si vyživovacej povinnosti za obdobie od 28.10.2019 až do dňa rozhodnutia súdu, t.j. do 31.12.2021. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané platenie výživného zo strany obžalovaného V. V., a to dňa 28.10.2019 a dňa 26.11.2019 vo výške po 80,- €, teda výživné v súdom určenej výške, ďalej dňa 19.12.2019 vo výške 30,- € a následne aj dňa 23.12.2019 vo výške 80,- € a teda súd mal za obdobie od 28.10.2019 do 31.12.2019 výživné za riadne

zaplatené, dokonca s preplatkom 30,- €. V priebehu roka 2020 už obžalovaný síce pravidelne, mesačne uhradzoval výživné, ale vo výške 30,- € a v roku 2021 obžalovaný v mesiaci január zaplatil na výživnom sumu 100,- €, v mesiaci február 110,- €, v mesiaci marec 110,- €. v mesiacoch apríl - august 2021 v sume po 130,- €, v mesiaci september 100,- €, v mesiaci október sumu 110,- € a v mesiaci november 110,- € a v mesiaci december sumu 200,32 €, teda za rok 2021 zaplatil výživné vo výške 1490,32 €.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný V. V. je dlhodobo nezamestnaný, je bez príjmu a je iba poberateľom dávky v hmotnej núdzi, za rok 2021 vo výške 67,80 € mesačne. Aj keď výška výživného bola určená rozhodnutím súdu, orgány činné v trestnom konaní, a teda aj súd, posudzujú túto otázku samostatne podľa § 7 ods.1 Trestného poriadku

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti, dospel súd k záveru, že pomery na strane obžalovaného neumožňovali v priebehu roka 2020 platenie výživného vo výške 80,- € mesačne, keďže je iba poberateľom dávky v hmotnej núdzi a momentálna covidová situácia mu neumožňuje sa riadne zamestnať. Aj napriek týmto skutočnostiam obžalovaný v priebehu roka 2020 platil pravidelne výživné vo výške 30,- € mesačne a v roku 2021 obžalovaný platil výživné vo vyššej výške, než bolo určené súdom, to však z dôvodu, že mal finančné prostriedky, ktoré mu boli zaslané matkou dieťaťa ako suma za vysporiadanie BSM.

S poukazom na uvedené skutočnosti tak súd prejudiciálne rozhodol, že v období od 01.01.2020 do 31.12.2020 je obžalovaný povinný prispievať na výživu svojho syna sumou po 40,- € mesačne, v ďalšom období už sumou 80,- € mesačne tak, ako bolo rozhodnuté v civilnom konaní.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti bol teda obžalovaný za obdobie od 01.01.2020 až do dňa 31.12.2021 povinný uhradiť na výživnom sumu vo výške 1.440 €, ktorú povinnosť si dodatočne splnil.

Vzhľadom na takto určenú výšku výživného dospel súd k záveru, že obžalovaný vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi splnil v plnom rozsahu.

Podľa § 86 ods.1 písm. a/ Trestného zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že v danom prípade sa vedie konanie pre podozrenie zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Trestného zákona, trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky pre maloleté dieťa, pretože matka svojmu dieťaťu poskytla všetko, čo dieťa potrebovalo a keďže obžalovaný svoju povinnosť zaplatiť výživné splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, v zmysle ust. § 285 písm. f/ Trestného poriadku súd obžalovaného V. V. spod obžaloby prokurátora oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť aj proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu v prospech obžalovaného aj proti jeho vôli podať zákonný zástupca obžalovaného a jeho obhajca, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená.

Odvolanie môže podať aj štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať aj poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať aj zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.